

Jachttrofeeën op papier

'niet bezig zijn de tijdsduur een vorm op te leggen, {...} maar juist omgekeerd de vorm van een tijdsduur voorzien, de blik'

– Margriet de Moor

Het woord autopsie betekent letterlijk: zien met eigen ogen. De dood is gewoon een staat van zijn waarin we datgene net iets beter kunnen bekijken, bestuderen. Een beroep doen op je aandachtigheid en dat met afstandelijke gratie uitvoeren. Tegelijkertijd iets dat zeer intiem is bijwonen. We kunnen onze opmerkzaamheid weergeven in een tekening. Er is geen beter bewijs voor de tijd dan onze sterfelijkheid. Klokken meten slechts elkaar, de dood biedt een plaat zonder wijzers; een mechaniek van emotie, folklore, materie... En de natuurvorser, de tekenaar, wordt er door aangetrokken als een mot naar het licht.

Vogels bijvoorbeeld, liggen nu eenmaal wat makkelijker voor het oprapen dan mensen. Ze zijn uitstekend te bestuderen. Je kunt ze te pakken proberen krijgen op het uitgestrekte papier maar ze laten zich in kwestie even moeilijk vangen als hun levende verwanten. Ze zijn net wat anders van gewicht. Schoonheid, dat wat in feite onze verwachting treft wanneer er goed wordt gekeken en vervolgens getekend, is de enige vorm van verlangen die in het lichaam achtergebleven lijkt te zijn. Een dood vogeltje hoef je daarom niet te vangen. De schoonheid van een dood vogeltje wel. Gewapend met potlood en krijt op jachtvelden van wit papier. Met een geoefende hand en een scherp oog op je prooi mikken, met een beetje geluk raak je hem.